

Volem coratge per fer la República

written by Fredi Bentanachs | 28 de febrer de 2018

Recapitulem uns quants anys en la història, del 73 al 79, a les acaballes del franquisme i l'inici de la mal anomenada democràcia. L'independentisme estava enquadrat majoritàriament entorn del Front Nacional de Catalunya (FNC), el Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN) i el PSAN-Provisional, Estat Català (EC) i un sector del Partit Comunista Espanyol Internacional -PCE(i). Tot plegat molt pocs, una gran majoria del poble rabiant per dins però còmodament instal·lats en els llimbs del "no t'hi emmerdis".

Els oficials autonomistes i xucla-sous administratius del PSUC, PSC, CiU i el franquisme més tard anomenat UCD, CDS, AP i finalment PP. Formaven junt amb empresaris i banquers la gran assemblea de gurus que s'esforçaven per enterrar el franquisme i maquillar la democràcia que el poble demanava i Europa els hi exigia, sense massa canvis. "Hágase el cumplido sin que se note el cuidado", aquesta fórmula d'engany al poble de canviar una mica perquè tot seguís igual, va ser qüestionada des de la minoria independentista i àdhuc part del moviment llibertari, irreductible sempre. Foren els qui durant tot els 70, 80 i principis del 90 posaren en escac l'autonomisme i l'autoritarisme del feixisme espanyol. Una generació de joves que des de la revolta ni que fos menor, s'enfrontaven a aquesta democràcia emmascarada, àdhuc perdent la vida, essent torturats, exiliats o empresonats. Mai varen claudicar ni acatar. Aquestes lluites varen tenir els seus guanys, no tots els que voldríem però sí un avenç important, com per exemple en la llibertat sexual, l'avortament lliure, la desaparició de la *mili*, la llibertat d'expressió i avenços socials pel que fa al dret de vaga i millores en convenis col·lectius, s'obligava a polítics i empresaris a pactar, ja que com que no es claudicava, avançàvem.

L'època de grisos que va significar la transició, quan tot era pel poble però sense el poble, marginant els sectors més demòcrates purs del rol polític, anomenant-los radicals o terroristes directament. Anys de fosca autonomia governant el 3% de la corrupció, PSUC (ICV), PSC i CiU repartint-se per igual l'*enxufisme* i la genuflexió a la cort del regne.

La hipocresia moral va durar fins ben entrat el segle XXI, on després de l'ensorrada econòmica, aquest cop el poble pren partit, i obliga per primera vegada a recular als polítics autonomistes. El poble ensorra el tripartit de l'infumable Montilla, ensorra el govern dels millors, Mas fa un gir espectacular cap a la independència i la república, i obliga els partits catalanistes a girar cap a la república, l'àmbit és tan potent que arracona Espanya (minvada ja per la corrupció a tots nivells), i els partits botiflers i feixistes com PSC PP i àdhuc ICV (ara Comuns) queden minvats i esmicolats, els avenços espectaculars del poble cap a la república, després de les consultes del 9N i el 27S, porten al clímax de l'1-0 quan el poble amb una dignitat de ferro defensa la legitimitat de les urnes amb llurs cossos i més de 1000 ferits, i força la DUI proclamant la República el 27-0.

Ara el poble està al carrer, i de nou la por s'imposa als partits, després del cop d'estat del 155 i l'empresonament d'alguns líders. Alguns dirigents veuen l'oportunitat de restar el poder aconseguit pel poble i tenint a l'exili els líders més conseqüents, amb l'excusa de recuperar unes institucions ocupades per Espanya amb el 155, ens volen tornar a la realitat autonòmica, amb la cantarella del *no ha estat possible* ara toca eixamplar la base i en un futur tornar-ho a intentar, creient-se que el poble es cansarà, baixarà la pressió i tot tornarà a com estava abans.

Permetrem que se surtin amb la seva? Aquest cop ja n'hem après, arraconem-los i obliguem els partits a fer allò què el poble va decidir l'1 d'octubre i va ratificar el 21D, la República. El poble té el coratge, cal saber apartar

definitivament aquells representants elegits que mostrin pors o dubtes. Legitimem Puigdemont i el govern republicà. I defensem-lo de l'àmbit il·legal de la dictadura del 155.